

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie

Deschideți Domnului, fiilor străjeri în calea venirii lui Hristos! Deschideți cuvântului Meu ca să intre la voi în cetate și în carte, fiilor!

Pace vouă, o, pace vouă, iar și iar pace vouă, fiilor lucrători cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, o, că nu mai am alții, nu mai am cu cine să Mă sprijin între cer și pământ, și de aceea pace vouă, și să iau Eu din ea, să iau de la voi ceea ce Eu vă dau vouă, ca iar și iar să vă dau și să fiu lucrător peste voi și între voi și să pot pătrunde cu cuvântul Meu peste pământ și să deștelenesc cu el învârtoșarea inimilor și a cerbiciilor, o, că nu mai au nevoie de Dumnezeu cei de pe pământ, și dau să-Mi ia locul de cârmuitor peste ei, peste toate, și nu știu ei că numai Eu, Domnul, sunt Cel ce sunt, și nu Mă poate nimeni da în lături, și numai Eu cârmuiesc peste ce zic ei că fac și că pot și ei, și aceasta pentru că numai Eu sunt Cel ce sunt, și numai Eu am acest nume!

Eu sunt Cel ce sunt, numai Eu, fiilor, și iată, iar și iar Îmi scriu prin voi în cetate cuvântul Meu peste pământ și spun așa:

Acest cuvânt așezat de Mine pe pământ în vremea Mea cu voi este lucrarea și venirea Duhului Sfânt al Treimii dumnezeiești, și fericit este cel ce nu săvârșește împotrivire sau necredință sau lovire asupra lucrării Duhului Sfânt, că acela va fi al Domnului pe veci și al veșniciei cu Dumnezeu Cel slăvit în Treimea Cea de o Ființă, fiilor, o, și nefericit va fi cel care păcătuiește cu inima sau cu limba păcat împotriva Duhului Sfânt, căci Eu am spus acum două mii de ani că unul ca acela nu va fi iertat, căci timpul a fost în toată vremea lucrării Tatălui și lucrării Fiului, și nu mai este Dumnezeu mai mult decât această măsură lucrătoare peste oameni, și iată, Duhul Sfânt întregește lucrarea Treimii Cea de o Ființă, și trebuie să aibă capul pe umeri toți cei care au avut soarta dată de sus din cer să se întâlnească pe pământ cu Dumnezeu Duhul Sfânt, și trebuie credință fără de întoarcere, ca să nu păcătuiească nimeni fără de iertare apoi, fiilor, căci Eu am cuvântat acum două mii de ani și am spus: *«Oricine păcătuiește asupra Fiului i se va ierta, dar dacă face aceasta asupra Duhului Sfânt nu va mai avea cum să fie iertat»*, căci Domnul atâta este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar când am spus acum două mii de ani să se boteze oamenii de pe pământ în acest nume, le-am spus ucenicilor cărora le-am lăsat de lucru după suirea Mea lângă Tatăl și le-am spus lor: *«În numele Meu veți lucra semne și minuni pentru credința oamenilor și veți merge în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ca trimiși ai Mei»*.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, iată, voi sunteți trimișii Mei peste pământ cu lucrarea Duhului Sfânt venită din cer peste voi ca s-o împărțiți voi peste tot în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, ce să fac cu cei ce nu știu acest semn și nu-l vor peste ei ca semn că sunt creștini, fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor? Eu am înființat cu glasul limbii Mele acest semn al neamului creștinesc și i-am spus cruce și l-am dat ca steag al celor că Mă mărturisesc Dumnezeu și Păstor al lor. Dumnezeu Cel întreit după nume și după lucrare a așezat peste pământ semnul Său ca să pecetluiască și să-i însemneze cu el pe cei care sunt ai Săi între oameni ca fii ai lui Dumnezeu, și am grăit prin strămoșii cei sfinți ai Duhului Sfânt și am arătat fiilor iubitori de Dumnezeu semnul Sfintei Treimi ca să-l așeze ei peste ei și am spus să-și îndoiaie spre podul palmei cele două degete mici ale mâinii drepte, iar pe celelalte trei să le țină strâns unite și să arate cu ele numele lui Dumnezeu peste ei și să le așeze pe frunte pentru Tatăl, apoi pe piept pentru Fiul, și apoi în dreapta și în stânga pe umeri pentru Duhul Sfânt și să pecetluiască apoi numele Treimii dumnezeiești peste ei rostind cuvântul amin.

O, am spus acum aceasta ca să audă cei neștiutori cuvânt din cer prin care Dumnezeu le spune celor fără de cruce peste trupul lor că numai poporul cel cu cruce este mărturisitorul care lucrează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar ceilalți rătăcesc și trag spre rătăcire pe mulți, și se războiesc cu Dumnezeu și cu crucea și cu cei purtători de cruce, căci crucea este pavăza și semnul poporului creștin de pe pământ și este steagul de biruință lăsat din cer pentru fiii lui Dumnezeu. Amin.

E zi de sărbătoare, fiilor, și stau deasupra voastră cu ceata mucenicilor veniți de pe pământ la cer biruitori prin cruce împotriva necredincioșilor și idolatriilor, împotriva împăraților păgâni, o, și am sărbătoritul zilei de azi pe mucenicul Dimitrie și vin la voi cuvânt în zi de sărbătoare de sfinți și așezăm sfat de trebuință pentru mersul Meu cu voi în numele Duhului Sfânt, cu Care Dumnezeu Își întregeste întreita Sa lucrare spre sfârșitul cel mareț al Său peste pământ, și spre începutul cel nou despre care scrie în Scripturi că va fi, iar voi să nu mai aveți altceva de lucrat, decât această slavă a Mea cu voi, fiilor, și de aceea vin Eu mereu și vă întăresc mereu trupul și duhul cu puteri cerești, căci sunteți puțini de tot sub această sarcină, o, că am avut atâta popor vreme de șaptezeci de ani de cuvânt, dar n-au putut creștinii să se dea Mie ca lucrători, căci ei aveau ale lor de purtat, iar Eu am așteptat cu duhul durut de dor să veniți voi lângă Mine și să vă ajut să lepădați toate pentru numele Meu, ba și pe voi înșivă, ca să nu aveți voi nimic al vostru decât pe Dumnezeul Cel întreit lucrător și să-Mi dați Mie prețuirea și iubirea ca să lucrez Eu cu ele pentru cele ce mai sunt de împlinit, în vreme ce pe pământ toți își văd de ale lor, dar noi lucrăm și mergem spre biruința Mea cu voi, și de aceea am spus să se ferească cei care au cunoscut venirea Mea de azi, să se ferească să dea în voi cu îndoială sau cu duh de judecată. Să se ferească de păcatul limbii i-am învățat pe toți, o, că nu mai e vremea iertării acestui păcat asupra Duhului Sfânt, cu Care Eu Domnul lucrez prin voi în vremea aceasta, și mai degrabă să se grăbească toți spre duh de umilință și de păreri de rău pentru nedragostea și neînțelepciunea lor, pentru tăgăduirea pregătirii cea pentru sfinți la sfârșit de timp, pentru întârzierea lor așa de mare prin nepăsarea de Dumnezeu, o, fiilor.

Șaptezeci de ani de cuvânt ai Duhului Sfânt, șaptezeci de ani de nepăsare a celor ce nu s-au grăbit să-Mi fie lucrători la greu, familii de creștini care nu stăteau înaintea Domnului toți odată la orele de rugăciune sub același acoperiș, fără de unire sfântă la masa frățească, despărțiți între ei prin multe, tăinuind unii de alții multe, despărțiți la masa de bucate, unde Mă chemau să binecuvintez dacă Mă mai chemau ca frați laolaltă prin rânduiele sfinte ca în cer. Ba mai rău și mai rău ca aceasta, aveau pungi mai multe fiecare cu tănuirile lui, iubirea de argint numindu-se această patimă ucigătoare de suflet, o, și iată despărțire între frații laolaltă sub același acoperiș și ogradă, și ce să fi făcut Eu, Domnul, în toată această vreme de la această lipsă de iubire și de despărțire între frați cu ascunderi între ei, cu fel de fel de obiceiuri și dorințe? O, cum puteam Eu să fiu una cu ei, când ei nu erau una în toate și în Hristos apoi? O, ce durere, ce lungă, fiilor! Ce puțin este Dumnezeu înțeles de om! Au muncit, bieții de ei, până la ultimul bănuț să-și poarte copiii prin școli pentru trai pământesc apoi, fără drag de Dumnezeu nici părinții nici copiii, fără milă de durerea Mea de la răceala lor de Mine, o, și ce le-a mai folosit lor credința că Eu sunt acest cuvânt dacă ei nu dovedeau prin fapte credința lor? Femeia avea o pungă, bărbatul alta, copiii la fel, și iată păcatul iubirii de argint în pasul creștinilor care au cunoscut de aproape cuvântul Meu, dar fără pas mântuitor spre Domnul!

O, fiilor, a stat aproape de poporul Meu în ultima vreme o inimă de creștin iubitor de frați ai Mei, o inimă caldă, la care Eu, Domnul, priveam mereu, în vreme ce el își strângea agoniseala muncii sale bob cu bob pentru fiul său ca să-i facă viață fără lipsuri pe pământ, și a mers așa fără răgaz până ce le-a lăsat pe toate într-o zi, căci l-am luat dintre ai lui ca să-l opresc să-și agonisească și i-am pus la lucru pentru sufletelul său pe slujitorii spre Mine în

poporul Meu ca să strige ei la Mine iertarea lui și dezlegarea sufletelului lui, căci iubirea de arginți îi oprea pașii spre cer și nu găseam cum să-l ajut.

Iată, fiilor, așa au călcat mulți orânduiala cea mântuitoare între cei ce au stat aproape cu cuvântul Meu în acești șaptezeci de ani de cuvânt ceresc, căci dorințele le erau mai mari decât voia Mea din partea lor lucrată, iar călăuză nu căutau pentru ei, și așa au mers după placul lor zi după zi, pribegi printre fiii lumii, muncind doar pentru trup, spre nicăieri îndreptându-se, iar în ziua Mea cea mare Îmi vor spune ei: „Doamne, am fost și noi cu Tine!”

Iar și iar așez cuvânt în carte și spun iarăși: Această lucrare de cuvânt este lucrarea Duhului Sfânt al Treimii dumnezeiești, o, și ce faci tu, care îndrăznești să lovești din părți spre ea, crezând că lovești oameni, când tu lovești în Duhul Sfânt? Dacă cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ îți par greșiți, o, cine ești tu ca să te ascunzi sub ceea ce dai să zici împotriva lor? Oare nu Eu, Domnul, sunt Cel Care am grijă de ei, Eu, și nu tu? Iată, dacă te ascunzi sub cuvinte cu care lovești înapoi ca să ieși tu bine pentru clătinarea ta, o, uită-te bine la cei clătinați prin vreme, că toți cei care au făcut ca tine lovind înapoi, aceia au căzut de pe calea cea cu mers a cuvântului Meu povătuitor prin vreme grea, și toți cei care au judecat ca tine nu sunt alții decât cei care au lovit înapoi pentru nestatura lor, pe care ar fi putut să și-o îndrepte dacă trăgeau spre vindecare.

Iată, îndoiala înjumătățește biruința și mersul pe cale cu Domnul. Cel ce-și clatină mintea, și apoi credința, ametește apoi, căci neascultarea de cuvântul Meu aduce neîmplinirea creștinului pentru Mine și cade și altul prin cel care cade și se ia unul după altul cum s-a luat Eva după șarpe în rai și a făcut ea călcarea cuvântului Meu, prin care a căzut și Adam apoi.

O, fiilor, o, fiilor care stați sub Duhul Meu, credința voastră trebuie să fie feciorenică, fiilor. Oricât ar greși creștinul, el trebuie să aibă grijă să nu i se întineze credința și puterea ei și curățenia ei crească, iar dacă altfel se întâmplă în inima creștinului cunoscător de Dumnezeu în acest cuvânt, iată, precum a căzut omul care s-a făcut potrivnic lui Dumnezeu în rai, așa s-a întâmplat și cu cei desprinși din brațul Meu părintesc în toți acești șaptezeci de ani de cuvânt și și-au rătăcit mintea cu împrumutatul unul de la altul spre despărțirea lor de Mine, făcându-se unul altuia șarpe care îndeamnă spre neascultare din creștin în creștin, și iată, minune mare ar fi fost acum să fi avut Eu mulți fii la împlinirile cuvântului Meu spus din vreme pentru vremea aceasta a slavei Mele cu poporul cel ascultător, iar noi mergem prin greu și trimite Domnul îngeri în ajutor vouă, căci aveți lucru mult de lucrat, așa cum Eu vă dau, precum și Mie Mi-a dat Tatăl când M-a trimis să lucrez pe pământ pentru mântuirea multora, o, fiilor.

Și acum, cât despre frământăturile de pe pământ între oamenii care se cred mari și mai mari în vremea aceasta, citiți din psalmii care spun că Domnul spulberă sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și disprețuiește sfaturile căpeteniilor, și numai sfatul Domnului rămâne veșnic din neam în neam, prin neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, ales spre moștenire Luiși.

Mucenicul Dimitrie se mângâie cu dragostea cuvântului Meu și ia din el dragoste și vă dă vouă din ea și vă dăruiește tărie sfântă vouă, iar Mie Îmi mulțumește sfios pentru cuvântul Meu cel mare în ziua lui de serbare între sfinți și-Mi dă toată întâietatea, iar el rămâne rugător Mie pentru cei ce ascultă între voi pe Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Acum Eu, Domnul, binecuvintez grija voastră pentru lucrările Mele cu voi la Maluri, iar voi puneți inimă lângă inimă și putere lângă putere prin harul Meu de peste voi, și lucrați, fiilor, cu har mare, că iată, vremea ține cu noi, dar noi să cerem Tatălui aceasta, iar voi îmbrăcați-vă bine și lucrați încălzindu-vă cu Mine și cu îngerii, o, că așa este frumos, să poată Dumnezeu, fiilor.

Iar voi acum va fi să vă faceți un picuț de timp și pentru așezarea praznicului sfinților arhangheli în cetate, la care masă vin cei adormiți de la Adam și până la voi, vin, fiilor, cu

duhul plin de dor, vin și se încălzesc și Mă așteaptă să vin cu cea din urmă suflare a gurii Mele și care va suna întâlnirea cea mare și marea mângâiere, fiilor.

Trimit cuvânt peste popoare și le spun lor: Pace vouă, popoarelor!

Pace vouă, celor ce sunteți între popoare sub steagul crucii lui Hristos, și care mărturisește prin semnul ei pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt!

Pace și biruință sfântă peste popoarele purtătoare de semnul sfintei cruci!

Pace și popoarelor care nu sunt potrivnice celor ce sunt cu Dumnezeu în lupta lor cu necredința de pe pământ!

Vine praznicul Nașterii lui Iisus Hristos, vine și strigă peste tot, strigă Domnul: Pace vouă, popoarelor! Lăsați jos armele de război și luați crucea, semnul biruinței neamului creștinesc de pe pământ în lung și în lat, căci dacă n-ar fi creștinii crucii pe pământ, o, n-ar mai fi nici pământul și nici ce este pe el, căci creștinii sunt sufletul pământului pe pământ.

O, pace ție, poporul Meu prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, trâmbițez în lung și-n lat glasul cuvântului Meu peste pământ! Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2024